

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—Μετὰ μεγάλης, Περικλῆ, σοῦ λέγω ἀθυμίας
πῶς διαδίδονται πολλὰ περὶ Ἀστυνομίας.
Πολλοὶ φρονοῦν πῶς ὁ θεσμὸς βεβαίως καταργεῖται,
διότι, φίλε Περικλῆ, καθὼς παρατηρεῖται,
ἔμποροῦμε νὰ περάσωμε χωρὶς Ἀστυνομία,
καὶ μὲ αὐτὸ μᾶς γίνεται κί' ὀλίγ' οἰκονομία.
- Π.—Μὰ πῶς; κανεὶς δὲν ἔγινε Διευθυντῆς ἀκόμα;
- Φ.—Καμπόσοι λὲν τὸν Κατσανδρῆ καὶ ἄλλοι λὲν τὸν Ῥώμα.
Ἄλλ' ὅμως ἔμαθα προχθὲς μετὰ ἔχεμυθείας
(πῶς θὰ γενῆ Διευθυντῆς ὁ ἔξ' Ἀριμαθείας).
- Π.—Τί λές, μωρέ;
- Φ.—Μὰ τὸ Χριστό... σοῦ λέω ἐνδομύχως
πῶς πιθανὸν Διευθυντῆς νὰ γίνῃ καὶ ὁ Μίχος.
- Π.—Τί λές, μωρέ;
- Φ.—Μὰ τὸ Χριστό... σοῦ λέω πρὸς τοὺς ἄλλοις
πῶς γίνεται Διευθυντῆς καὶ ὁ Χατζημυχάλης.
- Π.—Τί ἐννοεῖς;
- Φ.—Μοῦ φαίνεται πῶς ἴσθην Ἀστυνομία
θὰ ἔχωμε Διευθυντὴ τὸν Κεντρικὸ Ταμῖα.
- Π.—Τί ἐννοεῖς;
- Φ.—Μὰ τὸ Χριστό... σοῦ λέγω δὲ πρὸς τούτοις
πῶς γίνεται Διευθυντῆς κί' ὁ κύριος Δουρούτης.
Ἄλλ' ὅμως λέγουν μερικοὶ μετὰ πολλῆς ἐλπίδος
πῶς γίνεται Διευθυντῆς κί' ὁ ἅγιος Φωκίδος.
- Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές, βρε Φασουλῆ, τὸ ἀκριβὲς ἴσθι τέλος.
- Φ.—(Μοῦ φαίνεται Διευθυντῆς πῶς γίνετ' ὁ Σεμτέλος).
- Π.—Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις ἴσθι σκοτεινὰ θὰ μένη;
- Φ.—Δὲν ξέρω μὰ τὸν ἅγιον Φωκίδος τί συμβαίνει.
Λέγουν τινὲς τὸν Κατσανδρῆ καὶ ἄλλοι τὸν Λυμπέρη,
ἀλλὰ κανεὶς τὸ θετικὸν ἀκόμη δὲν τὸ ξέρει.
- Π.—Μὰ τείν' αὐτὸς ὁ Κατσανδρῆς;
- Φ.—Τὸν λὲν μὲ δύο μύταις,
τὸν ἔχουν καὶ σ' ὑπόληψι, θαρρῶ, οἱ λωποδύταις.
Πάντοτε ὑποψήφιος καὶ βουλευτῆς πρὸ χρόνων,
ἀπαξ, θαρρῶ, ἐπιτυχῶν εἰς τὴν ζωὴν του μόνον.
- Π.—Ἀλήθεια τί ἀκούεται περὶ δικαστηρίων,
κί' ἐν γένει περὶ προσεχῶν κατηγορητηρίων;
- Φ.—Κατὰ τὸν περὶ ὑπουργῶν καὶ τὸν περὶ εὐθύνης,
γὰ κατηγορητήρια ἕναν παρὰ μὴ δίνης.
Εἶν' ἀληθὲς πῶς γίνονται μεγάλα καταχρήσεις,
καὶ ἄπειροι διορισμοὶ καὶ ῥουσφετίων χύσεις,
ἀλλὰ ὁ ἀναμάρτητος ἔξ ὄλων, Περικλέτο,
πρῶτος αὐτός, ἂν ἀγαπᾷ, τὴν πέτραν του βαλέτω,
ἂν καὶ ὁ πετροπόλεμος ἐσχάτως κατηγορήθη,
διότι ὠλιγώστευσαν οὐσιωδῶς κί' οἱ λίθοι.
- Π.—Καὶ κατηγορητήρια νὰ γίνωνται δὲν πρέπει;
- Φ.—Εἰς περιστάσεις μερικὰς ὁ νόμος τὰ προβλέπει.
- Π.—Τί ἐννοεῖς;
- Φ.—Δὲν ἐννοῶ...
- Π.—Τί λές, μωρέ;
- Φ.—Δὲν ξέρω,
καὶ σκέψου σὺ μονάχος σου διὰ τὰ περαιτέρω.
- Π.—Τί ἐννοεῖς;
- Φ.—Δὲν ἐννοῶ...
- Π.—Πρέπει νὰ ἐννοήσης,
καὶ νὰ μοῦ δώσης ἀκαρεὶ ὀλίγας ἐξηγήσεις,
γιατὶ μὲ παραφούσκωσες καὶ θὰ σὲ μαχαιρώσω.
- Φ.—Βρε ἀδελφέ μου Περικλῆ, μὰ μὴ θυμῶνης τόσο.

- Π.—Σοῦ εἶπα δός μου, Φασουλῆ, εὐθύς νὰ ἐννοήσω,
διότι, μὰ τὸν Ὑψιστον, θὰ σὲ πυροβολήσω.
- Φ.—Δὲν ξέρω, βρε, μὰ τὸν Χριστὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Κρανίου...
ἔτσι ἀκούω νὰ ἔμιλουν πολλὰ περὶ δανείου,
περὶ τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἑκατομμυρίων,
κί' ἐν γένει περὶ προσεχῶν κατηγορητηρίων.
Ἄλλ' ὅμως τί κατηγοροῦν καλὰ καλὰ δὲν ξέρω...
ξέρεῖς ἐσύ;
- Π.—Παντάπασι...
- Φ.—Ἐ! τότε σὲ συγγαίρω.
Βλέπεις ἐγὼ πῶς ἀληθῶς σοῦ ἐξομολογοῦμαι,
μὰ πάμε τώρα, φίλε μου, καὶ θὰ τὰ ξαναποῦμε.
Ἀλήθεια πές μου, Περικλῆ, σ' ἀρέσουνε οἱ τσίροι;
- Π.—Μ' ἀρέσουνε τηγανητοὶ εἰς τὸ καβουνιστήρι.
Ἄλλὰ μ' αὐτὸ τί ἐννοεῖς;
- Φ.—Βρε ἀσικτίρ, μαζέτα!
Τί ἐννοεῖς; τί ἐννοῶ;... ὄρσε, γαμπρέ, κουφέτα.
- Π.—Ὅρσε καὶ σὺ, ἀντίσταυρε, εἰς τὰ νεφρά σου δύο
καὶ ἄλλαις δρᾷ ἴσθι ψυχικὸ, καὶ ἀσικτίρ... ἀντίο!

Μεγάλῃ τρικυμῖα
εἰς τὴν Ἀστυνομία.

Μέναις χωρὶς Διευθυντῆν, κλεινὴ Ἀστυνομία,
κανεὶς δὲν ξέρει σήμερα τὸ βλέμμα ποῦ νὰ στρέψῃ,
ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἔμεινε πεντάρα ἴσθι Ταμῖα,
καὶ κάθε κλέφτης φοβερός δὲν βρῖσκει τί νὰ κλέψῃ.
Ἐν τούτοις τάξις πανταχοῦ ἐπικρατεῖ κί' εἰρήνη,
κί' ὁ Λυμπεράκης, φαίνεται, Διευθυντῆς θὰ γίνῃ.

Μὲ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς ἐγέμισαν οἱ δρόμοι
καὶ κάπου κάπου κλέβονται φορτσέρια καὶ σεντούκια,
ἀσκόπως περιφέρονται οἱ νέοι Ἀστυνόμοι,
καὶ οἱ κλητῆρες μας μαυσοῦν στραγάλια καὶ φουντούκια.
Ἐν τούτοις ἡ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ ἴσθι κράτος,
καὶ ὁσονούπω γίνεται Διευθυντῆς ὁ Στράτος.

Τρέμουν χωρὶς Διευθυντῆν οἱ φίλοι συμπολίται,
φτώχεια παντοῦ, ἐρήμιωσις, ῥεμοῦλα καὶ ἀμάκα,
ἔδῳ κί' ἐκεῖ ἀμέριμνοι πλανῶνται λωποδύται,
καὶ τραγουδοῦν εἰς τοῦ Ψυρρῆ, καὶ τραγουδοῦν ἴσθι Πλάκα:
Μᾶς ἔκλεψαν τὰ τάλλαρα, κί' ἀφήκαν τὴν σεντούκα,
μὰ γρήγορα θὰ ἔχωμε Διευθυντὴ τὸν Δοῦκα.

Παρέρχονται ἀθόρυβα αἱ ὄραι τῆς ἡμέρας,
ἡ Δύσις χρωματίζεται καὶ φθάνει τὸ λυκόφως,
ὁ Ἐσπερος ἴσθι οὐρανοὺς ἀνάπτει τοὺς ἀστέρας,
καὶ σκότος χύνεται βαθὺ μὲ τὸ Ἀερίο φῶς.
Ἐν τούτοις μὲ τὰ φῶτα του φωτίζεται τὸ κράτος
καὶ λέγεται Διευθυντῆς κί' ἕνας κομψὸς σπαθάτος.

Γυρίζουν δίχως φῖμωτρον οἱ λυσσασμένοι σκύλοι,
πατεῖς ἴσθι τοὺς δρόμους πτώματα ψυχορραγούντων γάτων,
ἐνῶ ἀνακατόνεται ὁ ζέφυρος τ' Ἀπρίλη
μὲ τὴν ἀναθυμίασιν τῶν οὐρῶν κί' ἀποπάτων.
Κί' ἐν τούτοις μὲς ἴσθι πατιρντί καὶ μὲς ἴσθι τὴν τόση βρῶμα
ὁ Κατσανδρῆς δὲν ἔγινε Διευθυντῆς ἀκόμα.

===0===